

БЪЛГАРСКА АКАДЕМИЯ НА НАУКИТЕ ИНСТИТУТ ЗА ИСТОРИЧЕСКИ ИЗСЛЕДВАНИЯ	
Изходящ №	дата 201 г.
Входящ № <u>563</u>	дата <u>21.08.2015</u>
София 1113, бул. Шипченски проход № 52, бл. 17 тел.: 02/ 979 29 98 ; факс: 02/ 870 21 91	

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Даниел Вачков от Института за исторически изследвания при
БАН

Относно конкурс за заемане на академична длъжност „доцент“ в
Института за исторически изследвания при БАН по професионално
направление 2.2. „История и археология“, научна област История на
България, шифър 05.03.06.

В конкурса за доцент, обявен в ДВ, бр. 26 от 07. 04. 2015 и в сайта на
Института за исторически изследвания при БАН участва като единствен
кандидат гл. ас. д-р Димитър Йонов Митев.

Становището е изработено в съответствие с изискванията на Глава
трета, Раздел трети от ЗРАСРБ – Условия и ред за заемане на академичната
длъжност „доцент“ и Раздел трети на Правилника за прилагане на ЗРАСРБ.

За участие в конкурса са предоставени всички необходими
документи и в административно отношение няма допуснати пропуски.

Комплектът с материали на хартиен носител, представен от
кандидата гл. ас. Димитър Митев е в съответствие с Правилника за
развитие на академичния състав на Института за исторически изследвания
при БАН. Включени са всички изискващи се документи, които дават пълна
информация за научната дейност и изяви на кандидата. Приложени са
монографичен труд, два документални сборника (единият излязъл в два
тома) и 14 студии и статии, публикувани след заемането на длъжността
главен асистент.

Биографичните данни за кандидата са добре изложени в
представената от него автобиография. Към нея бих добавил и личните ми
впечатления от гл. ас. Димитър Митев, които датират от 1990 г., като

изключително задълбочен изследовател на българо-английските политически отношения в периода между двете световни войни.

Информацията за покритие на нормативните изисквания за заемането на академичната длъжност „доцент“, съответно придобитата образователна и научна степен „доктор“ и заемане на академичната длъжност асистент и главен асистент в продължение на най-малко две академични години е коректно представена от кандидата.

Оценката ми за научно-изследователската дейност на кандидата е категорично положителна. Гл. ас. Димитър Митев изследва изключително значими за новата българска история теми, свързани най-вече с политиката на Великобритания по българския национален въпрос в драматичния, както за страната, така и за международните отношения, период между двете световни войни. Проучванията му са изградени на широка документална база, както от българските архивни фондове на външно министерство, така и на много и различни чуждестранни документални колекции. Мисля, че няма да е пресилено ако отбележа, че благодарение на отличното познаване на архива на Форин офис гл. ас. Димитър Митев се е утвърдил като най-изявения познавач на британските дипломатически документи, отнасящи се до България за периода 1918 – 1941 г. Освен това кандидата, беше и един от първите учени, които вкара в научна употреба документите на Обществото на народите, касаещи България. Този подход да осъществява изследванията си въз основа на внимателна и задълбочена интерпретация на първокласни исторически извори, придава на направените от него анализи и изводите висока научна стойност и е гаранция за останалите изследователи на периода да се позовават на тях без да изпитват съмнения за допуснати пропуски или неточности.

Според изискванията за участие в конкурса гл. ас. д-р Димитър Митев е представил и монографичен труд на тема: „Бяло море – изгубената

мечта“ (България, Великобритания и Тракийският въпрос 1918 – 1923 г.) С. 2014 г. Книгата е посветена на изследването на един съдбоносен момент в усилията на българската дипломация да постигне благоприятно уреждане на споменатия в Ньойския мирен договор въпрос за български излаз на Бяло море. Макар темата да е била няколкократно пъти обект на научни и политически дебати и изследвания, гл. ас. д-р Димитър Митев, като използва множество британски и български дипломатически документи, успява да изведе редица нови моменти и да направи важни приноси в проучването на тази значима проблематика. Анализирайки стратегическите цели на британската политика в региона на Балканския полуостров след Първата световна война, авторът убедително стига до извода, че въпреки многобройните надежди, изразявани в българското общество и подхранвани от като че ли благоприятното за България изменение на обстановката вследствие на гръцко-турската война от 1919-1923, всъщност изгледите да се постигне български териториален излаз на Бяло море са били нулеви. Но независимо от тази предопределеност на спора авторът много убедително анализира и сериозните грешки, допуснати от правителството на Александър Стамболийски и на голяма част от представителите на българския дипломатически корпус.

Важен приносен характер имат и студиите и статиите на кандидата във фокуса на които отново е главно британската външна политика, имаща определяща роля при решаването на териториалните, малцинствените и финансовите проблеми в тази част на Европа за периода между двете световни войни. Бих си позволил да отбележа, че изследванията му върху контактите на българската държава с Обществото на народите, както в частта за международната защита на малцинствата, така и за финансовата помощ, станаха основа за по-нататъшното проучване на темата и от други изследователи на периода, в това число и пишещия това становище.

Държа да отбележа и голямото значение за развитието на изследванията върху времето между двете световни войни на двата документални сборника, съставени от гл. ас. д-р Димитър Митев: „Цар Борис III в британската дипломатическа кореспонденция (1919 – 1941)“ том I, С. 2005 и том II, С. 2007 и „От Скопие до Женева (Димитър Шалев, защитник на малцинствата в Обществото на народите)“, С. 2012 г. Сборниците са подготвени и издадени абсолютно професионално, снабдени са с необходимите предговор, бележки, анотации и показалци, което ги прави изключително полезно четиво както за специалисти, така и за по-широка аудитория читатели, интересувачи се от проблемите на новата българска история.

В заключение бих искал още веднъж да изразя високата си положителна оценка, както за монографичния труд на кандидата, така и за цялостната му научна продукция и да заявя, че гласувам с категорична убеденост за избора на Димитър Митев да заеме академичната длъжност „доцент“ и си позволявам да препоръчам на уважаемото Научно жури също да гласува положително за кандидатурата му.

1.07. 2015

(доц. д-р Даниел Вачков)